

— 51 —

err Äster breder ut sin kappa blå,
Så välsigne! —
är födde Sissa lilla de sönerna två,
Stor sorg bär han väl för henne.

err Äster klappa' Sissa lill' på hvitblommand' kind
Så välsigne! —
lvem är nu väl fader till små barnen din?
Stor sorg bär han väl för henne.

'Så hjelpe mig Gud utaf alle min nöd,
Så välsigne! —
'Som intet jag vet, om han är lefvand' eller död.
Stor sorg bär han väl för henne.

"Min Fader, han var en så underlig man,
Så välsigne! —
"Han byggde min bur så nära vid strand.
Stor sorg bär han väl för henne.

"Elfvororo de, min bur nederbröt',
Så välsigne! —
"Det var ej mer än en, som min ära åtnjöt.
Stor sorg bär han väl för henne.

Herr Äster klappar Sissa lill' på hvitblommand' kind,
Så välsigne! —
Hvad fick du då för äran din?
Stor sorg bär han väl för henne.